

Tillidsrepræsentanterne afviser forliget om "Fremtidens institutioner og skoler"

Tillidsrepræsentanterne for det pædagogiske personale i Københavns daginstitutioner og fritidshjem konkluderer at:

- Der skal skæres 278 mio. kr. i Børne- og Ungdomsforvaltningen inden for de næste 4 år. I 2008 er besparelsen på 120 mio. kr. men i de kommende 4 år vokser nedskæringerne til over en kvart milliard kroner om året.
- Det vedtagne strukturforlig dækker i virkeligheden også over massive nedskæringer.
- Nedskæringerne rammer blandt andet morgenåbningen i fritidshjem og børnehavealderen sænkes til 2 år og 10 måneder.
- Processen om udpegning af institutioner til omstruktureringer er sket uden inddragelse af det pædagogiske personale.
- Besparelserne i forbindelse med institutionssammenlægninger er alt for rå og en hindring for en god proces.

Tillidsrepræsentanterne for det pædagogiske personale i København står sammen om at afvise de fuldstændig urimelige nedskæringer, som politikerne lægger op til.

Afvisningen skal især findes i at vores arbejdspladser har fået strammet den økonomiske løkke i mange år, samtidig med at Københavns Kommune har en stadig voksende pengekasse.

Nedskæringerne kobles samtidig med en ændret institutionsstruktur, hvor for eksempel fritidshjem kan risikere helt at lukke.

Vi vil kæmpe hårdt for at nedskæringerne tages af bordet. Dette tillidsrepræsentantmøde er vores første skridt på vejen i vores modstand mod nedskæringerne.

Vi indkalder derfor til et nyt tillidsrepræsentantmøde umiddelbart efter 1. behandlingen af budgettet, d. 6. september.

Det er helt afgørende for vores arbejdsvilkår og for børnenes og de unges hverdag, at der ikke skæres yderligere på vores område. Man kan ikke presse området mere, hvis virkeligheden skal hænge sammen.

Hvis nedskæringerne gennemføres kan det ikke undgå at gå markant ud over kvaliteten i tilbudet til det enkelte barn i institutionerne.

Det vil generelt give dårligere rammer for det vigtige arbejde med børn og unges liv og udvikling. Hvad man sparer nu, kan vise sig senere at blive en udgift - ikke bare i kroner og øre, men i menneskelige omkostninger for de børn og unge, som får en ringere tilbud.

Ritt Bjerregaard har kaldt vores arbejde "Det vigtigste job i byen" - det vil vi rigtig gerne være med til at udfylde, men det kræver nogle gode pædagogiske arbejdspladser, at leve op til det! De foreslåede nedskæringer modarbejder dette.

Der er brug for flere penge - ikke færre penge. Der er brug for flere hænder - ikke færre hænder.

Derfor skal nedskæringerne tages af bordet. København har råd.

Tillidsrepræsentanterne i BUPL og LFS, mandag d. 27. august 2007

Til de københavnske politikere

Svig ikke de svageste borgere i kommunen!

I LFS og Socialpædagogerne har vi fulgt budgetprocessen i København med stigende bekymring for det sociale område. Gennem de seneste år har de sociale tilbud i København gradvist fået reduceret budgetterne - en reduktion, der er sket i takt med tilførsel af øgede opgaver.

Vi er belyrrede, fordi Socialforvaltningens økonomiske vanskeligheder forekommer at være usynlige i den offentlige debat.

Problemet er helt grundlæggende den budgetmodel, der fordeler midlerne mellem kommunens politiske udvalg. Modellen tager - som I givetvis ved - ganske enkelt ikke højde for, at behovene på det sociale område ikke følger den almindelige demografiske udvikling.

Det har voldsomme konsekvenser for borgerne - og dermed også for de ansatte, der møder selv samme borgere på arbejde.

Når for eksempel antallet af handicappede borgere vokser, men budgettet fortsat er det samme, er der - som systemet fungerer nu - kun to muligheder. Enten forringes vilkårene for borgere med handicap, eller også må forringelser et andet sted finansiere differencen.

Når antallet af stofmisbrugere gennem de seneste år er vokset drastisk, og en tilsvarende udbygning ikke har fundet sted, ja så bliver resultatet det samme.

Der er en række uløste problemer, der ikke blot kan håndteres indenfor det enkelte fagudvalgs ramme uden drastiske forringelser til følge.

Spørgsmålet er så, hvem der ejer problemet?

Hidtil har det været defineret som Socialudvalgets eget problem, og differencen er gennem årene løst gennem et utal af større og mindre besparelser kombineret med grønthøsterbesparelser. Summa summarum er, at nogle borgere, der har brug for social støtte og hjælp, må betale prisen for at andre socialt udsatte borgere kan få den fornødne støtte.

Det er efter vores mening uansvarligt, og det bør en fælles budgetproces i kommunen opfange og løse.

Det virker særligt absurd, når I på en og samme tid udsætter kommunens borgere og ansatte for en usammenhængende og fragmentarisk planlægningsproces, og samtidig søsætter projekter om kommunen som attraktiv arbejdsplads.

I kan - som københavnske politikere - ikke blive ved med at forskyde ansvaret for fælles problemer til små lukkede kredsløb. Sociale opgaver er for vigtige til blot at kunne henvises til et udvalg med begrænset handlemulighed.

København skal være en by for alle. Også for de medborgere, der har behov for særlig støtte.

Det er vores fælles ansvar. Der skal fælles løsninger til.

I er naturligvis velkomne til at kontakte os for yderligere information, kommentarer og lignende. Vi vil meget gerne drøfte problemstillingerne med jer.

Hilsen

LFS

&

SOCIALPÆDAGOGERNE
STORKØBENHAVN